

Lời Mời Tham Gia Giáo Hội Công Giáo tại Philadelphia

Ngày 5 tháng 1 năm 2025

Anh Chị Em thân mến,

Nguyện xin sự bình an đến với anh chị em trong ngày lễ mừng kính Thánh Gioan Neumann, vị Giám mục thứ tư của Philadelphia.

Tôi viết lá thư này vì cần sự giúp đỡ của anh chị em. Xin hãy cùng tôi tham gia cuộc đối thoại để trao đổi về tương lai của chúng ta. Tiếng nói và sự hiện diện của anh chị em rất quan trọng khi chúng ta cùng nhau tiến bước trong Giáo hội Công giáo tại Philadelphia.

Lời Cảm Ơn.

Tôi vô cùng biết ơn tất cả anh chị em. Một trong những niềm vui lớn nhất của tôi khi làm Tổng Giám mục là được gặp gỡ anh chị em khi tôi đi thăm các nơi trong Tổng Giáo phận. Thật tuyệt vời vì được biết và nhìn thấy cách anh chị em phục vụ cộng đồng.

Sự kiên cường của anh chị em là một minh chứng cho công trình của Thiên Chúa trong cuộc sống của chúng ta. Giáo hội tại Philadelphia đã trải qua hơn hai thập niên khủng hoảng; mọi người ở đây đã phải chịu đựng những khó khăn cách này hay cách khác. Khi tôi được gọi về lại Philadelphia làm Tổng Giám mục cách đây 5 năm, ưu tiên lớn nhất trong lòng tôi là giúp Giáo hội của chúng ta chuyển từ khủng hoảng sang hy vọng. Đó là ưu tiên hàng đầu của tôi, nhưng tôi không thể làm điều này một mình. Tôi cần sự giúp đỡ của anh chị em.

Niềm hy vọng của chúng ta đặt nơi Chúa, Đấng mà chúng ta tin tưởng. Thiên Chúa không ngừng tìm kiếm chúng ta, tất cả chúng ta, những người con yêu dấu của Ngài. Như là người anh em của anh chị em, tôi khao khát được gặp gỡ Ngài sâu sắc hơn, và với tư cách là Tổng Giám mục của anh chị em, tôi muốn anh chị em biết rằng Thiên Chúa luôn tìm cách đến gần anh chị em. Ngài yêu thương anh chị em. Anh chị em có một mái nhà trong Giáo hội. Ánh sáng luôn sáng, và cánh cửa luôn mở. Như lời của Đức Giáo Hoàng Phanxicô:

“Tôi mời gọi tất cả các Kitô hữu, ở khắp nơi vào ngay lúc này, hãy canh tân cuộc gặp gỡ cá nhân với Chúa Giêsu Kitô, hoặc ít nhất là sẵn sàng để cho Ngài gặp gỡ họ... Đừng ai nghĩ rằng lời mời này không dành cho mình, vì ‘không ai bị loại trừ khỏi niềm vui mà Chúa mang đến’... Mỗi khi chúng ta tiến một bước về phía Chúa Giêsu, chúng ta nhận ra rằng Ngài đã ở đó, chờ đợi chúng ta với vòng tay rộng mở.” come to realize that He is already there, waiting for us with open arms.”

(Niềm Vui của Tin Mừng 3)

Chúng ta cần đến mọi người trong đời sống của mình, và Giáo hội địa phương biết điều này. Chúng ta bắt đầu từ đâu?

Chúng ta hiện đang ở đâu?

Để đến được bất cứ nơi nào, anh chị em cần biết mình khởi hành từ đâu. Chúng ta đang sống trong thời đại giống như những Kitô hữu thời sơ khai—thời đại mà nhiều người sống như không có Chúa Ki-tô. Nhiều người Công giáo đã rời bỏ hoặc bị đẩy ra ngoài không còn thực hành đức tin, tạo nên một bối cảnh đầy thách thức.

Được kết nối nhiều hơn bao giờ hết nhờ công nghệ, con người ngày nay đặc biệt là giới trẻ, đang trải qua một loại “dịch bệnh” cô đơn, lo âu và tuyệt vọng. Chúng ta đối diện với những cuộc khủng hoảng thử thách đức tin làm giảm đi số lượng tín hữu. Tuy nhiên, ngay giữa những đau khổ này, niềm hy vọng vẫn tồn tại. Niềm hy vọng của chúng ta đặt nơi Đức Giêsu Kitô Phục Sinh, Đấng luôn kêu gọi chúng ta trở về. Nhiệm vụ hiện tại của chúng ta là mang niềm hy vọng đến với những người cảm thấy xa cách Giáo hội—những người có thể đã rời bỏ hoặc cảm thấy bị đẩy ra ngoài, bị tổn thương và phẫn nộ trước các vụ bê bối lạm dụng, và những người vẫn đang tìm kiếm sự kết nối.

Hiện nay có 83% anh chị em Công giáo đã lãnh nhận Bí tích Rửa tội mà không đến nhà thờ. Thực tế này làm chúng ta cảm thấy lo lắng. Chúng ta cần có sự khẩn trương về vấn đề này.

Sự thay đổi tâm hồn mục vụ

Khi xác định cách thức đáp trả một nhu cầu cấp bách như vậy, các cuộc thảo luận ở các Giáo phận trên khắp thế giới thường bắt đầu với cụm từ “kế hoạch mục vụ.” Thuật ngữ này thường mô tả một quá trình bắt đầu bằng câu hỏi, “Giáo hội không còn đủ khả năng hiện diện là do tài chính hoặc do số lượng linh mục?” Chúng ta biết câu trả lời cho câu hỏi này thường dẫn đến việc đóng cửa các giáo xứ. Ở Philadelphia, câu trả lời cho câu hỏi này đã dẫn đến việc đóng cửa hàng loạt tại các khu vực như Bắc Philadelphia, Tây Philadelphia và Chester.

Tôi không muốn duy trì chu kỳ này. Tôi muốn bắt đầu một hình thức kế hoạch mục vụ mới bằng cách đặt ra một câu hỏi khác, “Giáo hội cần hiện diện ở đâu và bằng cách nào?” Chúng ta cần khơi dậy một sự thay đổi mục vụ từ trong tâm hồn, tập trung vào những người không đến nhà thờ và thống nhất các nỗ lực chung giữa các giáo xứ, trường học và các hoạt động từ thiện để lắng nghe, xây dựng lại niềm tin và mời gọi mọi người trở về với Giáo hội Mẹ.

Sự thay đổi trong tâm hồn này bắt đầu từ chính tôi, và điều đó cần có sự giúp đỡ của anh chị em. Trong suốt 5 năm qua khi đi khắp nơi, tôi đã nghe những câu chuyện về những tương tác với Tổng Giáo phận đã gây ra sự căng thẳng và mối quan hệ ngày càng suy yếu. Những câu chuyện này đến từ bạn bè, đồng nghiệp, hàng xóm, cha mẹ, con cái hoặc cháu chắt của anh chị em. Chúng ta có thể làm tốt hơn. Tôi có thể làm tốt hơn.

Tôi muốn bắt đầu thu hẹp khoảng cách giữa nhiều người thân yêu của chúng ta với Giáo hội. Tôi muốn mọi người biết rằng Chúa vẫn đang kêu gọi họ, rằng họ có giá trị cao quý, có một sứ mệnh thiêng liêng và một mái nhà vĩnh cửu.

Giáo hội mô tả một người ra đi gặp gỡ mọi người theo cách này là người “Môn Đệ Truyền Giáo.” Dù ngôn ngữ này có thể cảm thấy lạ lẫm, tôi khuyến khích anh chị em hãy đón nhận nó. Khi suy ngẫm như Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã nói trong Tông huấn “Niềm Vui của Tin Mừng”, điều này trở nên rõ ràng là điều mà tất cả chúng ta tự nhiên hướng tới:

“Giáo hội ‘ra đi’ là một cộng đoàn các môn đệ truyền giáo, những người đi bước đầu tiên, những người tham gia và hỗ trợ, những người sinh hoa quả và niềm vui. Một cộng đoàn loan báo Tin Mừng cảm nghiệp được rằng Thiên Chúa đã đi trước, Người đã yêu chúng ta trước (x. 1 Ga 4:19), và vì vậy chúng ta có thể tiến lên, mạnh dạn đi bước đầu tiên, ra đi gặp gỡ những người khác, tìm kiếm những người xa cách mình, đứng ở ngã ba đường và chào đón những người bị ruồng bỏ.”

(Niềm Vui của Tin Mừng 24)

Nhiều lần, anh chị em có thể là người duy nhất trong cuộc đời của người thân có thể tiếp cận họ khi họ cảm thấy lạc lõng hoặc xa cách. Những cuộc gặp gỡ của anh chị em có thể đánh dấu sự bắt đầu cuộc trở về của họ. Đây là sứ mệnh chung của chúng ta: loan báo Tin Mừng về tình yêu, lòng thương xót và sự phục sinh của Chúa Giêsu Kitô đến một thế giới đang rất cần đến điều đó.

Chúng ta phải là một cộng đoàn các Môn Đệ Truyền Giáo tập trung vào sự đổi mới, xây dựng lại niềm tin và mời gọi mọi người xây dựng mối tương quan với Chúa Giêsu Kitô!

Giáo Hội cần hiện diện ở đâu?

Trong lịch sử, Philadelphia đã áp dụng phương pháp “mở/đóng” đối với sự sống của giáo xứ—với các giáo xứ hoặc là mở cửa hoặc là đóng cửa. Khi tôi trở thành Tổng Giám mục, câu hỏi thứ hai trong buổi họp báo để giới thiệu tôi, đó là, “Ngài sẽ đóng cửa các giáo xứ chứ?” Câu trả lời của tôi lúc đó, và bây giờ, vẫn không thay đổi: Tôi không đến đây để đóng cửa các giáo xứ; tôi đến đây để xây dựng Giáo hội tại Philadelphia.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô khuyến khích chúng ta suy nghĩ về các giáo xứ như là những thực thể linh động có thể thích nghi với thế giới chung quanh:

“Giáo xứ không phải là một thể chế lỗi thời, chính vì nó có sự uyển chuyển lớn lao, nên nó có thể có những hình thức khác nhau tùy thuộc vào sự cởi mở và sự sáng tạo truyền giáo của linh mục và cộng đoàn.”

(Niềm Vui của Tin Mừng, 28)

Không phải tất cả các giáo xứ đều cần phải giống nhau. Chúng nên là “những trung tâm linh hoạt để tiếp tục sứ mạng truyền giáo.” Cha sở và cộng đoàn của ngài có trách nhiệm chăm sóc mọi linh hồn trong giáo xứ, không chỉ những người tham dự Thánh lễ hoặc các sự kiện của giáo xứ. Chúng ta thường chỉ nghĩ về giáo xứ như là những người bước qua cánh cửa nhà thờ.

Nhiều giáo xứ đã kinh nghiệm về sự suy giảm trong các thập kỷ qua, giờ đây lại đang phát triển mạnh mẽ với các cộng đoàn hoặc với các nền văn hóa khác nhau lấp đầy các ghế ngồi. Ở những nơi khác, những cộng đoàn nhỏ của đức tin đã kiên trì vượt qua những hoàn cảnh khó khăn và trở thành một ngọn hải đăng hy vọng cho cộng đồng của họ.

Tuy nhiên, tôi không ngại về số lượng giáo xứ mà chúng ta có và cách chúng đang phân bổ các linh mục quá mỏng. Mặc dù tôi muốn tránh việc đóng cửa giáo xứ trên diện rộng, nhưng chúng ta sẽ phải đối mặt với một số thay đổi và việc đóng cửa trong tương lai. Hy vọng của tôi là, thông qua sự linh hoạt và một tấm lòng rộng mở, chúng ta có thể làm việc một cách sáng tạo để đáp ứng nhu cầu của các giáo xứ và tạo thêm thời gian để Chúa Thánh Thần truyền cảm hứng cho họ.

Giáo hội cần phải như thế nào?

Để xây dựng Giáo hội, chúng ta phải đào tạo cộng đoàn trở thành các Môn Đệ Truyền Giáo. Việc hoạch định mục vụ chỉ tập trung vào thay đổi diện mạo hiện tại của các giáo xứ hiện tại sẽ không nuôi dưỡng được nền văn hóa đó. Chúng ta cần thử một điều gì đó mới mẻ. Mục tiêu của sáng kiến này là một sự thay đổi mục vụ từ trong tâm hồn trong vòng hai mươi năm tới. Điều này bắt đầu ngay hôm nay bằng cách gieo hạt giống và chăm sóc mảnh vườn khi những hoa trái từ sự nỗ lực của chúng ta bắt đầu phát triển.

Trong suốt thập kỷ tới, tôi muốn thiết lập các “Trung Tâm Truyền Giáo” trên toàn Tổng Giáo phận, với mục tiêu ít nhất mười trung tâm mỗi quận, được đặt tại các giáo xứ và các địa điểm khác. Mục tiêu là tiếp cận những người Công giáo không tham gia và những người không phải Công giáo, sử dụng các nguồn lực và tài năng của chúng ta để thắp lên một tinh thần Môn Đệ Truyền Giáo. Điều này sẽ tạo ra một mạng lưới hỗ trợ cho đời sống truyền giáo trên toàn Tổng Giáo phận, làm sống động các cộng đoàn của chúng ta ở mọi nơi, đặc biệt là ở những khu vực chưa được phục vụ đầy đủ.

Chúng ta cần lên kế hoạch cho những Trung Tâm Truyền Giáo này trong tinh thần phân định công nghị và hợp tác. Tôi muốn các cộng đoàn và các vị lãnh đạo bày tỏ sự quan tâm trong việc thiết lập một Trung Tâm Truyền Giáo tại giáo xứ của mình. Những hạt giống được gieo trồng hôm nay sẽ trở thành trái cây loan báo Tin Mừng của ngày mai.

Những Trung Tâm Truyền Giáo này sẽ thực hiện một số vai trò:

- Hướng Giáo hội ra ngoài, tập trung vào những người hiện tại không tham gia vào đời sống Giáo hội và làm việc để kết nối lại với họ. Cộng đoàn cung cấp một điểm kết nối mà nhiều người mong muốn trong thế giới ngày nay.
- Kết nối các hoạt động Công giáo khác nhau trong một cộng đoàn—các trường trung học, các trường tiểu học, các hoạt động từ thiện Công giáo, các dòng tu, và các giáo xứ—đảm bảo rằng chúng ta làm việc cùng nhau và tối đa hóa việc sử dụng các nguồn lực của chúng ta ở những nơi có tác động lớn nhất.
- Làm việc để đưa mọi người đến với Chúa Giêsu—qua Bí tích Thánh Thể và qua việc phục vụ người nghèo. Một số anh chị em của chúng ta có thể chưa sẵn sàng để trở lại tham dự Thánh lễ ngay lập tức, nhưng họ có thể gặp gỡ Chúa Giêsu qua những hành động phục vụ, như là một bước đệm để trở lại nhà thờ. Như Chúa Giêsu khuyên dạy các môn đệ của Ngài: “Ai mất mạng sống mình vì ta và vì Tin Mừng thì sẽ cứu được mạng sống mình.” (Mácô 8:35).
- Nếu và khi các giáo xứ cần thích nghi, thay đổi hoặc đóng cửa, các trung tâm sẽ là một cộng đồng địa phương với các nguồn lực và tài năng đã được chuẩn bị và huấn luyện sẵn sàng để chào đón và chăm sóc những người mới.

Canh tân giáo xứ và tái tạo hình ảnh mục vụ

Các Trung Tâm Truyền Giáo sẽ giúp hỗ trợ đời sống giáo xứ trên toàn Tổng Giáo Phận, tái mở cửa những nơi chúng ta từng đóng cửa trước đây và truyền cảm hứng cho cộng đoàn chúng ta trở thành các Môn Đệ Truyền Giáo.

- Các Trung Tâm Truyền Giáo sẽ có đội ngũ nhân viên làm việc toàn thời gian dưới sự lãnh đạo của một cha sở tận tâm với việc tiếp cận bên ngoài. Đội ngũ này có thể bao gồm điều phối viên phục vụ, các chuyên gia truyền thông, các chuyên viên tổ chức sự kiện và các nhà truyền giáo, tất cả tập trung vào việc tạo cơ hội gặp gỡ Chúa Kitô và Giáo hội của Ngài.
- Chúng ta sẽ thiết lập các Trung Tâm Truyền Giáo trên toàn Tổng Giáo phận và phân bổ nguồn lực đến những nơi cần nhất, đặc biệt là các khu vực nghèo nhất trong cộng đồng chúng ta.
- Trung Tâm Truyền Giáo sẽ là nơi gắn kết hy vọng và đảm bảo một tương lai sinh động cho Giáo hội, cho các con cái và cháu chắt của anh chị em, với ảnh hưởng lâu dài cho các thế hệ.

Tất cả các cơ sở và cộng đoàn của chúng ta phải đón nhận sự linh hoạt để chào đón những thành viên mới trong khi vẫn gìn giữ các truyền thống và chia sẻ đức tin đích thực. Chúng ta được mời gọi chăm sóc mọi người, bao gồm cả những giáo dân lớn tuổi, những người đã gắn bó với một giáo xứ trong suốt cuộc đời và những người trưởng thành trẻ tuổi thường xuyên di chuyển giữa các giáo xứ để tìm kiếm một cộng đoàn chào đón.

Để hỗ trợ các giáo xứ của chúng ta trong khả năng lâu dài khi đối mặt với thực tế thiếu linh mục thực hiện công việc mục vụ, chúng ta có thể giới thiệu các Giám đốc Đời Sống Giáo Xứ: các phó tế, nam nữ tu sĩ, hoặc các cá nhân giáo dân để quản lý các hoạt động mà không có linh mục thường trú và dưới sự hướng dẫn của Giám mục Khu vực. Điều này sẽ cho phép các linh mục hưu trí và cao tuổi tiếp tục chăm sóc các linh hồn trong các cộng đồng này và cử hành các bí tích mà không phải gánh vác trách nhiệm quản lý.

Chúng ta phải ưu tiên nguồn lực và sự hỗ trợ cho công việc truyền giáo. Đầu tư vào sự phát triển là rất quan trọng, và việc tận dụng sự khôn ngoan và năng lượng của các linh mục hưu trí theo cách này sẽ là một món quà cho Giáo hội tại Philadelphia trong thời gian canh tân này.

Tôi vô cùng biết ơn tinh thần quảng đại của các linh mục, phó tế, tu sĩ, và quý chức giáo dân tận tâm, những người làm cho Giáo hội trở nên sống động mỗi ngày nhờ vào trái tim yêu thương và nhiệt huyết của họ. Một tư duy phát triển nuôi dưỡng sự sinh hoa kết quả, dẫn đến nhiều ơn gọi hơn đối với chức linh mục, đời sống tu trì và hôn nhân.

Lời Mời Gọi

Tôi mời gọi anh chị em tham gia cùng tôi vào Mùa Xuân tới, để thảo luận về tương lai của Giáo hội tại Philadelphia. Tôi thấy Giáo hội địa phương của chúng ta là một trung tâm truyền giáo, đầy sức sống với hy vọng và ân sủng. Tuy nhiên để tiến bước, tôi cần lắng nghe những hy vọng, ước mơ, lo lắng và khát vọng của anh chị em về sự đổi mới. Xin hãy tham gia cùng với tôi.

Chúng ta đừng xem nhẹ quyền năng của Chúa Thánh Thần đang hoạt động trong chúng ta, qua chúng ta, và ngay cả khi vượt lên những giới hạn của chúng ta. Như Thánh Phaolô đã nói, chúng ta tin vào một Thiên Chúa **“Đấng có thể làm được những điều vượt xa hơn tất cả những gì chúng ta cầu xin hoặc tưởng tượng, nhờ quyền năng đang hoạt động trong chúng ta”** (Ê-phê-sô 3:20). Hy vọng của chúng ta vẫn nằm nơi Chúa. Hãy để chúng ta dựa vào tình yêu của Thiên Chúa dành cho từng người trong chúng ta và trở thành những kênh ân sủng.

Anh chị em rất kiên cường. Anh chị em được yêu thương. Sự kiên trì của anh chị em, bất chấp những thử thách xã hội và tâm linh, không hề bị bỏ qua. Cảm ơn anh chị em đã đồng hành với tôi và là sự tiêu biểu trong trái tim và linh hồn của Giáo hội chúng ta. Cũng như Thánh Gioan Neumann và Thánh Katharine Drexel đã lãnh đạo bằng tình yêu và sự kiên cường, xin các ngài cầu bầu cho chúng ta khi chúng ta tiến bước trong đức tin.

Xin anh chị em cầu nguyện cho tôi và hãy tin chắc rằng tôi luôn cầu nguyện cho anh chị em mỗi ngày.

Trân trọng trong Đức Kitô,

Giám Mục Nelson J Pérez, D.D.
Tổng Giám Mục Philadelphia

Quét mã để tham gia buổi thảo luận gần khu vực bạn

www.TrustAndHope.org